

صلح، مسیری که به سعادت می انجامد!

صلح، یکی از ضروریات مبرم در حیات اجتماعی است. ملتی که دست به دست هم داده تا در کشور و جامعه‌شان صلح حکمفرما شود، امیدهای زیادی را به آینده‌های روشن می‌داشته باشند. امروز ملت‌هایی که به صلح و ثبات در کشورشان دست یافته‌اند، توانسته‌اند پیشرفت‌های زیادی را در عرصه‌های اقتصادی و انکشافی در سرزمین‌هایشان به وجود بیاورند.

دولت جمهوری اسلامی افغانستان نیز از چندی بدینسو با در نظر داشت اینکه تنها صلح و ثبات در کشور می‌تواند ملت ما را از همه بدبختی‌هایی که تا به حال به آن مواجه بوده‌اند، نجات داده و کشور ما را نیز از ویرانی‌ها و بربادی‌هایی که ممکن در آینده به آن مواجه گردند، رهایی بخشیده تا باشد زندگی مسالمت‌آمیز را با کشور‌های همسایه و منطقه در فضای مملو از اخوت و برادری برای ملت‌های مسلمان و با فرهنگ به ارمغان بیاورد.

در این راستا، نهاد‌های تحصیلی کشور نیز تلاش‌هایی را به خرج داده‌اند تا بتوانند زمینه‌های دست یافتن به صلح و ثبات در کشور را مساعد ساخته و فرهنگ صلح‌پروری را در جامعه افغانی نهادینه سازند. چنانچه سمیناری که در تالار وزارت تحصیلات عالی کشور در اوایل ماه جاری (۴ عقرب سال ۱۳۹۰ هجری خورشیدی) برگزار گردیده بود، جمعی از استادان پوهنتون‌های مرکز و ولایات و شماری از مسوولان محترم آن وزارت در رابطه به اهمیت صلح در کشور صحبت نموده و افزودند که صلح و ثبات یکی از ارزش‌های حیات اجتماعی بوده که با تأمین هر چه بهتر آن می‌توان به سعادت دنیوی و اخروی دست یافت.

گفتنی است که تعداد زیادی از محصلین که در این سمینار اشتراک نموده بودند، هر یک نظریات مثبتی در رابطه به تأمین صلح و ثبات در کشور داشته و افزودند که مردم افغانستان زمانی می‌توانند به ترقی و تعالی نایل آیند که بتوانند زندگی مسالمت‌آمیز و عاری از خشونت را در کنار هم تجربه کنند و از تفرقه‌های قومی، سمتی و زبانی که بنا بر گمان اغلب توسط کشور‌های همسایه ما دامن زده می‌شود، اجتناب نموده و به زمینه‌های پیشرفت و شکوفایی فکر نموده و تلاش ورزند.

قابل یادآوری است که در این سمینار اعضای مجلسین شورای ملی نیز اشتراک ورزیده بودند که هر یک این حرکت صلح‌جویانه استادان و محصلین پوهنتون‌های مرکز و ولایات کشور را به فال نیک گرفته و اظهار داشتند که چشم ما به سوی جوانان این دیار است و تنها آینده‌سازان کشور می‌توانند با طرح‌ها و پلان‌هایشان زندگی مسالمت‌آمیز را برای آینده‌های این ملت به ارمغان بیاورند.

در اخیر آنچه قابل مکت و تأمل می‌باشد، این است که جوانان تحصیل کرده و گل‌سرسبدهای جامعه ما که دوران طفولیت و کودکی خود را در جنگ‌های خانمانسوز تحمیلی و فرسایشی کشور‌های همسایه سپری نموده‌اند، صلح و ثبات را یکی از نعمت‌های خداوند متعال دانسته و در نهادینه ساختن و مروج نمودن آن تلاش می‌ورزند که این مردم ما را به آینده‌های روشن نوید داده و امیدوار می‌سازد. با احترام